

- 3) For lejligheder, der første gang er udlejet den 1. januar 1946 eller senere, 8 pct.

I kommuner, hvor huslejerestriktionerne, jfr. lovens kapitel XVIII, er gældende, begrænses udlejerens afsættelsespligt dog til følgende maksima:

For lejligheder under

- gruppe 1): 18 pct. af den pr. 1. september 1939 gældende leje.
— 2): 15 pct. af lejen ved første udlejning.
— 3): 12 pct. af lejen ved første udlejning.

De anførte maksima for afsætningsbeløbenes størrelse i kommuner, hvor huslejerestriktionerne opretholdes, indsattes under behandlingen i folketinget og medfører bl. a., at udlejere af ejendomme fra før 1. september 1939 sikres mod at afsætte større merbeløb til maling, hvidtning og tapetsering, end de ved lovens § 113 tilladte procentforhøjelser af huslejen andrager.

Om den *udvendige vedligeholdelse* henvises til omtalen af § 115.

Også i bestemmelserne om *erhvervs- og forretningslejemål* (§§ 68-73) opretholdes det almindelige *opsigelsesforbud*, jfr. § 69. På samme måde som angivet ovenfor i § 64 (om beboelseslejemål) gives der dog mulighed for en tilbagevenden til 1937-lovens opsigelsesregler. Disse svarer til de ved § 64 omtalte, dog at der her regnes med 5-årige uopsigelsesperioder.

Der gives for små kommuner, hvor huslejerestriktionerne ophæves, en tilsvarende adgang som efter § 65 til *opsigelse efter forbedringer*, når lejeren nægter at indgå på en dertil svarende lejeforhøjelse (§ 70).

I tilslutning hertil bør nævnes, at der for lejemål, som omfattes af bestemmelserne om *beskyttelse af erhvervsvirksomheder i lejet ejendom* (§§ 74-83) — ligesom i lovgivningen fra 1937 — er indført en særlig regel (§ 79), hvorefter der af boligretten i tilfælde af forbedringer m. v. kan pålægges lejeren at bidrage til omkostningerne gennem forhøjelse af lejen på bestemt eller ubestemt tid. Såfremt lejeren inden 2 uger meddeler udlejereren, at han ikke vil betale den forhøjede leje, kan han opsiges med det i lejeforholdet gældende varsel.

I bestemmelserne om boligretternes sammensætning (§ 94)